

ADATOK A MAGYARORSZÁGI FÜRKÉSZŐ DARAZSAK ISMERETÉHEZ.

SZÉPLIGETI Győző-től.

BETRÄGE ZUR KENNTNISS DER UNGARISCHEN ICHNEUMONIDEN.

Von Gy. SZÉPLIGETI.

I.

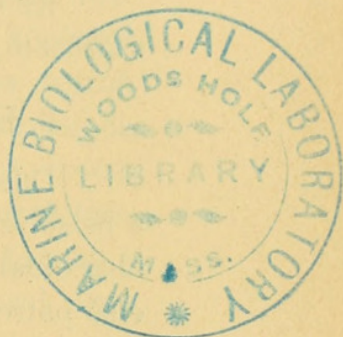
Erigorgus FÖRST.

1. *Erigorgus ruficornis* n. sp. ♂.

Hosszas, sárgás szőröktől borzas. A fej harántul széles, háta mélyen öblözött; a szájpajzs nincsen elkülönítve, mellső széle kerekített és a közepén fogas; a homlok-léczeeske hiányzik; a homlok és a fejtető sűrűen pontozott, érdes. A csápok mintegy féltest hosszúságúak. A középtor háta durván, gödrösen pontozott, majdnem fénytelen, barázdák nélkül; a pajzs domború, durván pontozott, szőrös, a töve szegélyezett, barázda nélkül; az utótor háta durván, sejtesen ránczos. A mellső szárnyak nervulusa a villa mögött áll, a hátsók nervellusa a közepén van megtörve és érfüggeléke jól fejlett. A lábizek vastagok, a második közel egyharmada az elsőnek; a tompor hosszabb a czombgyűrűnél.

Fekete, kevésbé fénylő; a csápok vörösek, az 1—2 íz alul fehér, fönt barna; az arcz és a szájrészek sárgák; a hátsó szemkeret a pofáktól egészen a fejtetőig vörössel van keskenyen beszegve. A szárnyak sárgásak, az erezet és a szárnyjegy sárga, a pikkely vörös. A mellső lábak sárgák, czombjuk vörös és a középső csipők töve kívül fekete; a hátsó lábak vörösek, a csipők, a tomporok — a czombgyűrű kivételével — és a lábszárak végei feketék, a lábizek sárgák. A potroh vörös, a második íz háta és a 6—7-ik íz fekete. Hossza 17 mm.

Budapest.

2. *Erigorgus interstitialis* n. sp. ♂.

Mint az előbbi:

A szőrözet rövid, fehér és gyéreb. A pajzs laposabb és mintegy a közepéig szegélyezett. A szárnyak majdnem színtelenek; a visszafutóér az areola mögött értávolságnyira ered, a nervulus éren álló. A karmok nagyok, nem fésűsek és tövük nem karélyos.

Fekete; a szájrészek (a rágók töve fekete) és az arcz — a csápoktól felfelé húzódó egy-egy fekete szalaggal — sárga; a fejtető a szemek fölött egy-egy vörös folttal, mely gyakran igen kicsiny; a pikkely vörös, fekete folttal; a hátsó czomb töve és a csípők feketék. Hossza 12 mm.

Budapest: Svábhegy, 1896. április hó 18-án.

Az előbbitől érenálló nervulusa, fekete csápjai, gyéreb és rövidebb szőrözte, továbbá tisztább, nem sárgás szárnyai által különbözik.

3. *Erigorgus flavimanus* n. sp. ♂

Dúsabban szőrös; a nervulus nem éren álló. A rágók középső része, a belső szemkeret, az arcz közepén egy négyszögalakú folt, és az első csápíz alsó oldalán lévő folt sárga; a szemek fölött egy-egy rövid szalag vörös. Az első potrohíz töve (vagy alul egészen), a másodiknak háta, az 5-iknek vége, a 6. és 7-ik egészen fekete. A hátsó czombok feketék s csak a hegyük vörös. Hossza 12 mm.

A többire vonatkozólag teljesen megegyezik az *E. interstitialis*-sal.
Budapest.

var. 1. ♂ — Az arcz foltja hiányzik. — *Budapest*.

var. 2. ♂ — Az arczfolt itt is hiányzik; a középső czombok alul és az első potrohíz egészen fekete. — *Budapest*.

4. *Erigorgus similis* n. sp. ♂.

Az *E. flavimanus*tól abban különbözik, hogy a hátsó czombok egészen feketék, a hátsó lábízek vörösek, hegyük, esetleg a 4—5-ik íz egészen, valamint az első potrohíz is fekete. Az arcz fehér, a hátsó szemkeret a fejtetőig vörössel van beszegve.

Budapest: Sashegy, 1896. jun. 18.

var. 1. ♂. — A hátsó szemkeret fekete. — *Budapest*.

var. 2. ♂. — Az arczon egy-egy, a csápoktól lefelé húzódó fekete sávval. — Farkasvölgy, 1895. május hó 5-én.

Az *E. varians* BRAUNS ♀-vel jól megegyezik, de a BRAUNS által leírt ♂ más.

1. A nervulus éren álló *E. interstitialis* ♂ m.
— A nervulus nem éren álló 2

2. A csápok vörösek, a pajzs domború, a szárnyak sárgák, erősen borzas *E. ruficornis* ♂ m.
 — A csápok feketék, a pajzs inkább laposdad, a szárnyak majdnem víztiszták 3
 3. A hátsó lábizek sárgák, a hátsó czomb hegye vörös — — — *E. flavimanus* ♂ m.
 — A hátsó lábizek vörösek, hegyük fekete, a hátsó czomb egészen fekete
E. similis ♂ m.

Laphyctes FÖRST.

5. *Laphyctes insidiator* FÖRST.

var. ♂ ♀. — Az első potrohíz vörös; a potroh vége vörös vagy a ♀-é az oldalakon foltos. Ó-Buda és Kincstári erdő.

6. *Laphyctes rubricator* n. sp. ♀.

Az arcz és a pofák a szemek alatt sárgák; a halánték a szemek mögött és fölött vörös; a homlok és a szemecskék környéke fekete. A középtor vörös; háta, a hátsó tor-oldalak és az utótor töve fekete. A vörös potroh 2—4 íze a gerinczen fekete. A lábak vörösek; a mellső és középső csípők elől sárgák, a hátsó lábakon a csípők külső oldala, a tomporok, a czomb töve gyengén, a szár töve és hegye kevésbé feketések; a hátsó lábizek barnák. A csápostor tő-fele vörösbarna. A szárnyak tiszták, az erezet barna, a borda-ér és a pikkely sárga, a szárnyjegy sárgás; a nervulus közel éren álló. — Hossza 10 mm.

Budapest: Kincstári erdő, 1895. jun. 16.

A *L. mesozomus* (FÖRST.)-től elütő színe és az utótor alkotása által különbözik, ezen t. i. a hosszan futó léczek csak gyengén vannak kifejlődve és az ezek közti rész nem csatornás. Az *Anomalon arquatum* GR. tarsusai sárgák.

Anomalon (GRAV.) FÖRST.

7. *Anomalon guttiger* n. sp. ♂.

A csápok a testnél rövidebbek; a szájpajzs kerekített, fogacskája nagyon kicsiny, a töve nincsen elkülönítve; a homlok léczecskéje tökéletlen; a középtor háta pontozott és fénylő, a barázdák nincsenek kifejlődve; a pajzs ránczos és mintegy a közepéig szegélyezett és lapos; az utótor sejtesen ránczos. A szárnyak sárgák, az erezet barna, a szárnyjegy közepe és a bordaér töve sárgás; a szárnyjegy keskeny, a sugárér a belső harmadából ered; a nervellus a közepén van megtörve, érfüggeléke jól fejlett; a nerv. parallelus kissé felső állású, de a korongsejt alapja nem rövidebb a nervulusnál. A tompor hosszabb a czombgyűrűnél, a metatarsus nem egészen háromszor akkora, mint a hengeres második lábíz, a karmok kicsinyek.

Fekete, gyéren szőrös; a rágók részben, a tapogatók, az arcz (két, a csápoktól lefelé huzódó sáv kivételével, az első csápízen egy folt sárgák; a fejtető foltja sárgászöld és pontnagyságú; a csípők feketék, a mellső lábak tompora sárga, a hátsóké feketék s hegyük vörös; a czombok vörösek, a hátsók töve feketés; a mellső lábak szárai és lábfejei sárgák, a hátsó szárok vörösbarnák, a hegyük és felső élük feketés, a hátsó tarsusok sárgászöldbarnák. A potroh vörös; az első íz töve (esetleg háromnegyed része), az 5-ik vége, a 6—7-ik egészen fekete. — Hossza: 10—13 mm.

P.-Maróth. Pápa (WACHSMANN).

Labrorychus FÖRST.

8. *Labrorychus Anaitidis* n. sp. ♀.

A csápok hosszabbak a testnél; a homlok lemezkeje fejlett, a fej és a középtor fénylő, az utóbbinak hátbarázdái nincsenek kifejlődve, az utótor tövén a három terecske fejlett. Nervellus mélyen törött. A tompor hosszabb a czombgyűrűnél, a karmok közepes nagyságúak és kissé rövidebbek a talpacsánál.

Fekete; az arcz és a pofák alsó része sárga, a szemek fölött a fejtető foltjai vörösek. A szárnyak víztiszták, az ereket és a pikkely fekete, a keskeny szárnyjegy feketés. A csípők és tomporok feketék, a mellső és középső czombgyűrűk, továbbá a czombok és szárok vörösek, a hátsó czomb fekete, alsó oldala vörösbarna, a hátsó szár töve és hegye fekete, közepe barna; a metatarsus vörösbarna, hegye és a többi lábízek feketék. A potroh vörös; háta, az első íz félig, az 5-iknek oldala, a 6. és 7. egészen fekete. A tojócső hüvelye világosbarna. — Hossza 12 mm.

ULBRICH EDE úr az *Anaitis plagiata*-ból tenyésztette, 1897. nov. 30. A *L. tenuicornis*-től fekete hátsó lábai által különbözik.

9. *Labrorychus variegatus* n. sp. ♀.

Az arcz és a pofák sárgák, a halánték egészen vörös; a homlok, a fejtető és a tor fekete; a csápok majdnem testhosszúságúak és feketék, az első íz alul sárga, az ostor tö-ízei alul vörösbarnák. A potroh vörös, 2-ik íz háta barna. A lábak vörösek; a mellső csípők és tomporok, valamint a középső tomporok sárgák; a hátsó tomporok többé-kevésbé, a hátsó szárok hegye, az első lábíz vége és a következő ízek egészen feketék vagy sötétbarnák. A tojócső hüvelye fehér. — Hossza 10 mm.

Siófok.

var. A csápostor alul vörös, a tor mellső része többé-kevésbé, úgyszintén az oldalak varratai és a pajzs oldalszélei vörösek. — Siófok.

A *L. tenuicornis*-tól a következőkben különbözik: a csápok rövidebbek, az utótör tövén nincsenek egymástól elkülönített terecskék, a halánték egészen vörös, a nervellus a közepén, vagy a fölött, vagy kevéssel alatta van megtörve.

WESMAEL (p. 135) ugyan említ olyan példányokat, melyeknél a halánték egészen vörös, de az utótör szerkezetéről nem tesz említést. Az *A. paradoxum* BRAUNS halántéka fekete, a potroh sem egyszínű.

10. *Labrorychus Polyxenæ* n. sp. ♂.

A csápok valamivel rövidebbek a testnél és erősek. A pajzs egészen szegélyezett. Az utótör háta durván, sejtiesen reczés, tövén a két oldalsó terecske eléggé jól kivehető és simábbak is a környezetnél, közepe egész hosszában csatornás. A nervellus mélyen törött, érfüggeléke hiányzik. A hátsó tompor hosszabb a czombgyűrűnél, a karmok kicsinyek. A csápok feketék, az ostor alul vöröses. A rágók hegye fekete, különben, mint az arcz sárga; a fejtető a szemek fölött vörösbarna. A szárnyak sárgák, az erezet fekete, szárnyjegy közepe és a szárnytöve sárgás, a pikkely vörösbarna. A csipők, a hátsó tomporok feketék; a mellső tomporok többé-kevésbé barnák; a hátsó czombgyűrű vörös, közepe fekete; hátsó czombtöve fekete; a hátsó szár vörös, töve és vége feketés, a hátsó lábízék vörösek. — Hossza 15—17 mm.

Dr. UHRYK NÁNDOR úr a *Thais Polyxena* bábjaiból tenyésztette (1897. május 5.)

Nagysága, mélyen csatornás utótora által jellemzett faj; a *L. tenuicornis*-tól még rövidebb és erősebb csápjai által is különbözik.

11. *Labrorychus nigrifrons* n. sp. ♂.

A csáp körülbelül test hosszúságú; a pajzs tökéletlenül szegélyezett, az utótör durván ránczos, a terecskék hiányzanak és nincsen kivájva. A nervellus mélyen törött, érfüggeléke elenyésző, a karmok kicsinyek.

Fekete; a belső szemkeret keskenyen, sárgán szegélyezett, a fejtető a szemek mellett sárga foltos. A szárnyak víztiszták, az erezet és a szárnyjegy barna, a pikkely fekete. A lábak vörösek; a csipők, tomporok és a hátsó czomb töve fekete, az utóbbi hegye, a lábszár vége és a tarsusok egészen barnák. A tojócső hüvelye barna, vége kanálalakúan kiszélesedett. A potroh vörös; az első íz többé-kevésbé, a 6—7-ik íz egészen fekete. — Hossza 10 mm.

P.-Maróth.

12. *Labrorychus ruficoxis* n. sp. ♂.

A csápok a testnél rövidebbek; a középtor barázdái elül fejlettek, az utótör töve 3, eléggé jól kivehető terecskével. Nervellus mélyen törött, érfüggeléke elenyésző; a karmok kicsinyek.

Fekete; az arcz, a pofák alsó része, az első csápíz alul és a fejtető pontnagyságú foltjai sárgák; a szárnyak sárgák, az erezet és a szárnyjegy barna, a szárnytő és a pikkely sárga. A lábak vörösek, a mellső csipők és tomporok sárgák, a hátsó csipők töve kívül feketén foltos. Az első potrohíz félig, 2—5 íz háta, 6—7 egészen fekete. — Hossza 10 mm.

Borosznó.

1. A halánték vörös foltu vagy egészen vörös	2.
— A halánték fekete, a fejtető pontnagyságú sárga folttal	5.
2. Az utótör háta hosszában mélyen csatornás, 15—17 mm.	<i>L. Polyxenae</i> ♂ m.
— Az utótör háta nem csatornás, kisebb alakok	3.
3. Az utótörön nincsenek terecskék kifejlődve, a nervellus nem mélyen törött, a halánték és a potroh egészen vörös	<i>L. variegatus</i> ♀ m.
— Az utótör tövén három jól határolt és síma terecske van kifejlődve, a nervellus mélyen törött	4.
4. A hátsó lábak vörösek	<i>L. tenuicornis</i> WESM.
— A hátsó lábak feketék, a szárnyak víztiszták	<i>L. Anaitidis</i> ♀ m.
5. Az arcz fekete s csak a belső szemkeret van keskenyen szegélyezve, a csipők és pikkelyek feketék, a középtor hátbarázdái nincsenek kifejlődve, a tojócső hüvelye kanálalakú	<i>L. nigrifrons</i> ♀ m.
— Az arcz sárga, a csipők és a pikkelyek vörösek, a tor hátbarázdái — legalább elül — fejlettek	<i>L. ruficoxis</i> ♂ m.

Atrometus FÖRST.

Atrometus areolatus n. sp. ♀.

A csápok testhosszúságúak, a középtor barázdái nincsenek kifejlődve, a pajzs lapos s tökéletlenül szegélyezett, az utótör töve három jól határolt és síma terecskével van ellátva. A nervellus nincsen megtörve. A tompor hosszabb a gyűrűnél, a karmok kicsinyek.

A csáp első íze alul és az ostor — a végét kivéve — vörös. A rágók (a fogak kivételével), az arcz, a pofák és a halánték sárga, az utóbbi fönt vörös; az előmell sárga, az oldalak varratai, a pajzs széle és mögötte a varratok, az utótör vége vörösek. A szárnyak majdnem tiszták, az erezet barna, a nagyon keskeny szárnyjegy sárgásbarna, a pikkely vörös. A lábak vörösek; a mellső csipők és tomporok sárgák, a hátsó tompor feketén foltos, a hátsó lábszár csúcsa és a 2—5 lábíz feketés. A potroh háta, a 2-ik iztól kezdve és a 6—7. íz oldalai feketék.

P.-Maróth.

Az utótor alkotása és a csáp hosszára nézve megegyezik a *L. temui-cornis*-sal, a fej színére pedig a *L. variegatus*-sal: de mind a kettőtől, egyenes nervellusa, az *Atr. irignis*-től fekete törzse, fehér arcza és halántéka által különbözik.

14. *Atrometus melanosoma* n. sp. ♀.

Durván ránczos, a homlokléczecke és a hátbarázdák hiányzanak, a középtor elől tompított, a pajzs nem szegélyezett, közepe hosszában kissé horpasztott, az utótor nem tagolt és nem csatornás, a karmok középnagyságúak és fésűsek.

Fekete; a csápok alul vörösbarnák, a tapogatók barnák, a fejtető vörös foltjai elmosódottak, a mellső és középső lábak a tövük kivételével sárgás vörösek, a potroh 3—4 íze egészen, a 2-ik a tövén vörös. A szárnyak vizeszták, a nagyon keskeny szárnyjegy barna, a bordaér sárgás, a pikkely barna vagy fekete. — Hossza 15 mm.

P.-Maróth.

Fésűs karmai és elül tompított középtora miatt az *Aphanistes*-nembe tartoznék; de érenálló párhuzamos ere, nem törött nervellusa és hiányzó homloktaraja miatt az *Atrometus*-nembe kell sorolni.

15. *Atrometus trochanteratus* HOLMGR.

var. 1. ♀. Fejtetőfoltok hiányzanak. — Budapest, *P.-Maróth.*

var. 2. ♀. Az arcz középfoltja hiányzik. — Budapest.

var. 3. ♀. Az arczfolt és a fejtető foltok hiányzanak. — *P.-Maróth.*

Probles FÖRST.

16. *Probles melanarius* n. sp. ♂.

Szőrös. A fej valamivel szélesebb a tornál; a szájpajzs keskeny, elül kerekített, élesen van az arcztól elkülönítve; a pofák rövidek, az arcz a csápok alatt gumós, a halánték sima; a homlok sűrűn pontozott, csaknem bőrnemű; a fejtető széles és fénylő, a fej háta öblözött; a szemek rendesek. A csápok 37-izűek és tövük egymástól nem áll nagy távolságban; a harmadik és negyedik íz egyenlő; a második alig hosszabb. A középtor igen finoman pontozott, fényes; barázdái csak legelül vannak gyenge bevágások alakjában kifejlődve; a toroldalak barázdája jól fejlett; az utótor finoman pontozott, fénylő, az area petiolaris az utótor félmagasságával egyenlő; az area basalis hosszú és keskeny, a szájnnyílások a barázdában fekszenek. A szárnyjegy ékalakú, a sugárér eredeténél kissé kerekített, az utóbbival hegyes szöget képez; a sugársejt nagy, a sugárér külső ága egyenes; a

visszafutó ér érenálló, a bordaér megközelíti a szárny csúcsát. A potroh a második ízről kezdve összenyomott; az első íz hosszú, kevésbé hajlott, oldalbarázdája nem jól fejlett, háta tökéletlenül csatornás; szájnnyílásai az íz hátsó harmadán kiálló csomókat képeznek; a nyél vége lapos, oldalai mélyen csatornásak; a második íz hosszú és mint a többiek, sima és fénylő, thyridiuma hosszukás háromszög alakú. Az első hátsó lábíz félakkora mint a lábszár, ennek tüskéi egyenesek.

Fekete; a rágók, az első két lábpár (a csipők kivételével), a hátsó czombok vége, vörösek; a hátsó szárak vörösbarnák; a második potrohíz oldalai vörösesek. A szárnyak barnásak, a szárnyjegy fekete, az erezet sötétbarna, a pikkely sárga. — Hossza 5.5 mm.

Budapest: M.-Remete, 1896. máj. 4.

A csomós első potrohíze miatt sorolom a FÖRSTER által felállított *Probes-nembe*.

Leptopygus FÖRST.

17. *Leptopygus ruficornis* n. sp. ♀.

A szájpajzs hosszú és keskeny, élesen van elkülönítve; a homlok finoman pontozott és mint a halánték és a széles fejtető: fényes; a pofa rövid; a csápok 26-izűek, a 4—5. íz kissé hengeres és egyenlő, a harmadik kissé hosszabb. A középtor finoman pontozott és fénylő, barázdái hiányznak; a toroldalak fönt fényesek és barázdájuk fejlett; a pajzs nem szegélyezett; az utótor durván érdes, az area petiolaris tökéletlen és közel félakkora, mint az utótor, az area basalis hiányzik, a szájnnyílások a barázdában fekszenek. A nerv. recurrens ér mögött álló, tökéletlenül átlátszó; a sugárér első ága akkora, mint a szárnyjegy átmérője, a bordaér utolsó metszete ezeknél alig hosszabb. A potroh sima és fénylő s a harmadik íztől kezdve oldalt összenyomott; az első íz lapos, könnyedén hajlított, oldalbarázdái alig fejlettek, szájnnyílásai nem kiálló, vége lapos; a második nem összenyomott s körülbelül az első háromnegyed hosszával egyenlő, a thyridiumok közép nagyságúak, oly hosszúak, mint tövükön szélesek. A metatarsus félakkora, mint a lábszár, ennek tüskéi egyenesek. A tojócső háromnegyed potroh hosszúságú, vastag és vége görbe.

Fekete; a rágók, a szájpajzs többé-kevésbé, a csápok alsó fele (felső barnás), a lábak és a második potrohíz vörösek; a hátsó csipők külső oldala feketés. — Hossza 3.5—4 mm.

Budapest: Hármashatárhegy, 1897. máj. 30.

18. *Leptopygus nigricornis* n. sp. ♂.

Az előbbtől főleg a csáp alkotásában különbözik: a csápízek karcsúbbak, tövükön vékonyabbak, mint a hegyükön és ezért még az utolsók is igen élesen vannak egymástól elkülönítve. Az utótor a középtájon, egy harántfutó, jól fejlett léczecskével van ellátva. A csipők feketék, néha a hátsó czombok is barnásak. A potroh már a második íztől kezdve van oldalt összenyomva. Az előbbivel együtt fogtam.

Heterocola FÖRST.

19. *H. proboscidalis* THOMS.

A ♀ csápja 19, a ♂ 20-izű.

Budapest.

Ischnobatis FÖRST.

20. *Ischnobatis punctulatus* n. sp. ♀.

A fej és a tor elszórtan pontozott és fénylő; a szájpajzs széles, kerekített, az arcztól jól van elkülönítve; a pofák rövidek, a fejtető széles; a csáp 19 izű, a vége felé kissé vastagodó, a 3—5 iz egyenlő; a hátvarratok elül fejlettek; az utótor rövid és fényes; a szájnyílások a barázdától távol fekszenek; az area petiolaris magas és pontozott; a basalis keskeny és rövid, a posteroexterna fejlett. A potroh összenyomott, igen fénylő; az első iz lapos, finoman szegélyezett, nyele kétszer akkora, mint a vége; a második iz valamivel rövidebb az elsőnél, thyridiuma háromszög alakú. A visszafutóér a discocubital-sejtből ered, a discoidal-sejt rövidebb a brachyal-sejtnél.

Fekete; a mellső czombok, a középső czombok vége felé, a mellső és középső szárak és a lábizek vörösek. A szárnyak fehérek, az erezet és a szárnyjegy sötétbarna, a pikkely fekete, a bordaér utolsó metszete körülbelül egyenlő a sugárér első ágával. — Hossza 4 mm., a tojócső közel testhosszúságú.

Budapest.

21. *Ischnobatis albipennis* n. sp. ♂.

A szájpajzs keskeny, kerekített, töve az arcztól jól van elkülönítve; a pofák igen rövidek; a csáp 16 izű; a harmadik és negyedik iz egyenlő, az ötödik valamivel rövidebb; a halánték fényes; a homlok, a széles fejtető és a középtor finoman pontozott, gyengén fénylő. A hátbarázdák fejletlenek.

A nagyon rövid utótor fényes és sima; a szájnnyílások a barázdától távol fekszenek; az area petiolaris az utótor háromnegyed magasságát eléri, kevéssé érdes és kivájt; az area basalis keskeny és rövid, az area postero-externa fejlett. A visszafutóér érenálló, a nervellus ferde. A potroh összenyomott és sima; az első íz lapos, nyele alig hosszabb a végénél; a második íz olyan hosszú, mint az első, thyridiuma kicsiny, kissé nyújtott.

Fekete; a szájrészek, a tapogató, a csáp első és második íze, a pikkely és a lábak vörössárgák; a csipők feketék, a hátsó tompor és czomb barna. A szárnyak fehérek, az ereket és a szárnyjegy barna. — Hossza 3 mm.

Budapest: Ó-Buda, 1895 máj. 18.

22. *Ischnobatis lucidus* n. sp. ♂.

A szájpajzs keskeny, kerekített és az arcztól el van különítve; a pofák rövidek; a csáp 22 ízű, a 3—5. íz egyenlő. A homlok, a fejtető és a tor sima, a hátbarázdák elül fejlettek; csakis az area petiolaris van kifejlődve és ez félakkora, mint az utótor; a szájnnyílás közel a barázda mellett fekszik. A visszafutóér külső állású. A potroh összenyomott, sima és fénylő; az első íz nyele körülbelül háromszor hosszabb az íz végénél; a második körülbelül nyél hosszúságú, a thyridium kissé nyújtott.

Fekete; a szájrészek, a csáp 1—2. íze, a pikkely és a lábak sárgák; a hátsó csipők a külső oldalon feketések; a potroh oldala a középtájon sárgásba hajló. A szárnyak fehéresek, az ereket és a szárnyjegy sötétbarna; a bordaér utolsó metszete hosszabb a sugárér első ágánál. — Hossza 2.5 mm.

Budapest.

23. *Ischnobatis flavigaster* n. sp. ♀.

A szájpajzs kerekített és az arcztól el van különítve; a csáp 22 ízű, a 3—5. íz egyenlő. Az arcz, a homlok és a középtor finoman érdes és fénylő; a halánték sima, a fejtető széles, a hátbarázdák nincsenek kifejlődve. Az utótor rövid, fényes; az area petiolaris valamivel magasabb az utótor felénél és kissé érdes, az area basalis keskeny és közepes hosszúságú, a szájnnyílás a barázdában fekszik. A visszafutóér külső állású. A potroh nincsen összenyomva, sima; az első íz nyele kétszer akkora, mint a vége, a második íz fele az elsőnek, thyridiuma kicsiny.

Fekete; a szájrészek, a csápok (végük barnás) és a lábak sárgák; a potroh — az első íz kivételével — piszkossárga. A szárnyak tiszták, a pikkely sárga. Hossza 3.5 mm., a tojócső körülbelül háromnegyede a potroh hosszának és vége kanálszerű.

Budapest.

24. *Ischnobatis flavipes* n. sp. ♀.

A szájpajzs kerekített, az arcztól el van különítve; a csáp 24 ízű, a 4—5. íz egyenlő, a harmadik valamivel hosszabb; a pofák nagyon rövidek, a halánték síma; az arcz, a homlok, a fejtető és tor sűrűn pontozott és fénytelen; a hátbarázdák elül fejlettek; az area petiolaris fényes, alig magasabb az utótor felénél, közepe kissé kivájt és gyengén érdes; az area basalis nincs kifejlődve, tarajkával; az area infero externa tökéletlen; a szájnyílás közel a barázda mellett fekszik. A visszafutóér külső állású. A potroh nincsen összenyomva, síma; az első íz széles és lapos, tökéletlenül csatornás, oldalbarázdái fejlettek, nyele két és félszer akkora, mint vége; a második íz fele az elsőnek, thyridiuma hosszúkás, háromszög-alakú.

Fekete; a tapogatók, a rágók, a szájpajzs pereme, a csáp első és második íze alul és a lábak vöröses sárgák; a középső csipők töve, a hátsók majdnem egészen feketék; a potrohízek vörösen szalagosak; a szárnyak sárgásak, az erezet barna, a szárnyjegy fekete, a pikkely sárga. — Hossza 5.5 mm., a tojócső egyenlő a potrohhal.

Borosznó.

1. A potroh oldalt összenyomott	2
— A potroh nincsen oldalt összenyomva	4
2. A visszafutóér a discocubital-sejtből ered; a fej és a tor elszórtan pontozott és fénylő, a pikkely és a tapogatók feketék	<i>I. punctulatus</i> ♀ m.
— A visszafutóér nem ered a discocubital-sejtből, vagy érenálló	3
3. A szárnyak fehérek, az area petiolaris igen magas, a homlok finoman pontozott, a visszafutóér érenálló	<i>I. albipennis</i> ♂ m.
— A szárnyak alig fehéresek, az area petiolaris nem magasabb az utótor felénél, a homlok egészen síma, a visszafutóér kívül ered	<i>I. lucidus</i> ♂ m.
4. A potroh nagyobb része sárga, a tojócső rövidebb a potrohnál és vége kanálképű; az utótor töve két párhuzamos lécecskével	<i>I. flavigaster</i> ♀ m.
— A potroh fekete, vörössel tarkázva, a tojócső egyszerű és potroh hosszúságú; az utótor töve egy lécecskével	<i>I. flavipes</i> ♀ m.

Phradis FÖRST.25. *Phradis monticola* n. sp. ♂ ♀.

A fej és a tor mindenütt sűrűn pontozott és fénytelen vagy alig fénylő. A csáp 14 ízű, a 3—5. izek körülbelül egyenlők, megnyúltak és karcsúak; a fejtető széles; a hátbarázdák hiányzanak; az area petiolaris igen magas, a basalis rövid és keskeny, az infero externa fejlett, az utótor rövid, a szájnyílások a barázda mellett fekszenek. A visszafutóér éren álló; a bordaér nem éri el a szárny csúcsát. A potroh összenyomott, fénylő; az

első íz könnyedén görbült, a nyele kétszer oly hosszú, mint a vége; a második íz fele az elsőnek, thyridiuma kicsiny, hosszúkás.

Fekete; a tapogatók, a szájpajzs és a lábak vörös-sárgák; a csipők, a tomporok, a középső czombok töfele, a hátsó czombok majdnem egészen feketék. A szárnyak víztiszták, a pikkely sárga. Néha csak a második és harmadik íz, máskor a többi ízek is helyenként vörösbe hajlók; a hátsó szárak is néha barnásak. — Hossza 2.5 mm., a tojócső egyenlő a potroh felével. A ♂ csápja 16 ízű és majdnem egészen vörös.

Budapest: Zúgliget, 1896 jun. 7.

A *Ph. minus* (BRIDG.)-tól rövidebb tojócsőve, a *Ph. decrescens* (THOMS.)-tól pedig a csápízek száma által különbözik.

Isurgus FÖRST.

26. *Isurgus brachygaster* n. sp. ♀.

Sűrűn pontozott, alig fényes; a pofák rövidek; a halánték fényes; a csáp 16 ízű, a vége kissé vastagabb, a 3—5. íz egyenlő. A hátbarázdák nincsenek kifejlődve. Az utótor rövid; az area petiolaris nagy és kissé vajt; a basalis rövid, az infero externa ki van fejlődve, a szájnyílás a barázda mellett fekszik. A potroh rövid, alig összenyomott, az első íz kivételével sima és fénylő; az első íz érdes, nyele nem egészen kétszer akkora, mint a könnyedén hajlitott vége; a második íz oly hosszú, mint az első fele, thyridiuma köralakú. A visszafutóér érenálló, a bordaér nem éri a szárny csúcsát, a brachyal-sejt zárt.

Fekete; a tapogatók, a szájpajzs és a lábak vörösesek, a csipők és tomporok feketék; a hátsó czombok, továbbá a hátsó szárak végei feketések. A szárnyak tiszták, a pikkely barnássárga. — Hossza 2 mm., a tojócső potroh hosszú s vége kissé kiszélesedett.

Budapest: Zúgliget, 1896. jun. 7.

27. *Isurgus lanceolatus* n. sp. ♂ ♀.

Az előbbtől megnyúlt lándzsaalakú és végén összenyomott potroha által különbözik. A csáp 18 ízű, a 3—4. íze egyenlő, az ötödik valamivel rövidebb. A tapogatók feketék. A halánték fényes. A potroh első ízének nyele kétszer akkora, mint a vége. — Hossza 3 mm.

Budapest: Hármasszoros-hegy, 1895. máj. 30 és Gellérthegy, máj. 3.

28. *Isurgus petiolaris* n. sp. ♀.

Az utótor töve egy tarajkával van ellátva, az area superomedia hiányzik. A visszafutóér kívül álló, a brachyalsejt tökéletlenül csukott.

A potroh lándzsaalakú, vége összenyomott; az első íz a közepén keskenyebb, mint a homályos töve, fénylő; a 2-ik íz egyenlő a postpetiolussal. A csáp 19 ízű, a negyedik és ötödik íz egyenlő, a harmadik a negyediknél valamivel hosszabb. A halánték alig fénylő. A tapogatók, a pikkely, és a lábak sárgák; a csipők feketék. A bordaér végső metszete rövid. — Hossza 3.5 mm. Különben megegyezik az előbbiekkel.

Budapest.

29. *Isurgus microgaster* n. sp. ♀.

Az *I. brachygaster*-től érdes halántéka és síma első és rövidebb második potrohíze által különbözik. A tojócső rövidebb a potrohánál, a második potrohíz egyenlő az első íz felével. A bordaér végső metszete rövid.

Budapest: Svábhegy északi oldala, 1896. ápril 28.

30. *Isurgus rufipes* n. sp. ♀ ♂.

A fej és a tor, a halánték kivételével fénytelen; a potroh első íze fényes és nyele kétszer akkora mint a vége; a 2-ik íz egyenlő az 1. felével. Az utótör tövének tarajkája rövid, az area basalis hiányzik. A tojócső potroh hosszúságú és hüvelye igen vékony. A visszafutóér kívül álló, a második középvállsejt nyitott. A bordaér utolsó metszete egyenlő a stigma átmérőjével. A ♀ csápja 16—18, a ♂ 16 ízű. A tapogatók, a szájpajzs, a pikkely, a lábak (a hátsó csipők kivételével) és az első két csápíz vörössárgák. — Hossza 2.5—3 mm.

Budapest, P.-Maróth, Siófok.

var. ♀ — A csáp 16 ízű, a csipők sárgák. — *Budapest, Siófok.*

31. *Isurgus diversus* n. sp. ♂.

A csáp 20—21 ízű; a halánték fényes, a bordaér utolsó metszete rövidebb a stigma átmérőjénél; a 2-ik vállsejt nyitott, az utótör tövének tarajkája hosszabb, area basalis hiányzik. A csápok, a csipők, a középső czombok töve, a hátsó czombok egészen, a hátsó szárak vége fekete, ez utóbbi különben fehéres. — Mint az előbbi.

Budapest: Ó-Buda, 1895 máj. 22.; *Borosznó.*

32. *Isurgus similis* n. sp. ♀.

Az *I. microgaster*-től hosszabb nyelvű első potrohíze és valamivel nyújtottabb potroha által különbözik; a második íz rövidebb az első íz felénél. Az area basalis hosszúkás, tökéletlen. A csáp 20 ízű. A halánték homályos. Fekete; a czombok és a szárak élénk vörösek, a potroh oldala vörössel márványolt. A tojócső hosszabb a potroh felénél, vége kiszélesedő.

Budapest: Zúgliget, 1896 jun. 7.

33. *Isurgus minutus* n. sp. ♀.

A fej, a halánték és a tor fénytelen; a csáp 20 ízű, a negyedik és ötödik íz egyenlő, a harmadik ezek egyikénél valamivel hosszabb; az area basalis rövid, tökéletlen. A potroh hosszú, alig összenyomott; az első íz fényes s nyele kétszer akkora, mint a vége; a 2-ik íz rövidebb az 1. íz felénél. A visszafutóér majdnem érenálló, a 2-ik középállsejt csukott.

Fekete; a szájrészek, a pikkely és a lábak sárgák; a csípők, a tomporok, a középső czombok töve, a hátsók majdnem egészen feketék. — Hossza 3 mm., a tojócső rövidebb a potroh felénél, hüvelyének vége lándzsaalakú.

Budapest: Svábhegy északi oldala, 1896 ápr. 28.

♂ (?). A potroh a 2-ik iztól kezdve összenyomott, a 2-ik íz hosszabb az első íz felénél vagy közel akkora.

Budapest és Bugacz.

34. *Isurgus major* n. sp. ♀.

Fénytelen; a szájpajzs el van különítve, pereme pillás; az arcz szőrös, rövid és gumós; a pofák rövidek; a csápok 20 ízűek, végük kissé vastagabb, a 4—5. íz egyenlő, a harmadik valamivel hosszabb és hengeres; a fej háta öblös; a hátvarratok és az oldalak barázdái hiányzanak; az utótor rövid, az area petiolaris magas, a superomedia hiányzik, helyét egy tarajka pótolja; az alsó oldalterecskék ki vannak fejlődve. A potroh alig összenyomott; az első íz nyele erős, lapos és mintegy kétszer akkora, mint a vége, kevéssé karczolt; a második íz akkora, mint az első vége, thyridiuma kicsiny. A bordaér nem éri a szárny csúcsát; a visszafutóér külső állású, a 2-ik vállsejt csukott.

Fekete; tapogatók, rágók, a szájpajzs pereme, a pikkely és a lábak sárgák; a csípők feketék; a potroh a varratok mentén vöröses; a szárnyak kissé fehéresek. — Hossza 5 mm., a tojócső mintegy félpotroh hosszúságú, hüvelye a vége felé vastagodó.

Pápa (WACHSMANN).

1. Az első potrohíz érdes és fénytelen vagy csak alig fénylő, az area basalis ki van fejlődve, bár tökéletlen 2
- Az első potrohíz síma és fénylő, az area basalis gyakran hiányzik 3
2. A potroh rövid és zömök, kissé gömbölyded; a tapogató sárga, a halánték fényes, a csáp 16 ízű *I. brachygaster* ♀ m.
- A potroh hosszúkás, lándzsaalakú, a halánték nem fénylő, a csáp 18 ízű *I. lanceolatus* ♂ ♀ m.
3. Az első potrohíz nyele a közepén feltűnően keskenyebb, mint a tövén, a csáp 19 ízű *I. petiolaris* ♀ m.
- A nyél közepe nem keskenyebb a tövénél 4

4. A nyél rövid, a végnél alig hosszabb; a potroh rövid, gömbölyded
I. microgaster ♀ m.
- A nyél legalább kétszer oly hosszú, mint az íz vége, a potroh megnyúlt, lándzsalakú 5
5. A második vállsejt hátsó sarka nyitott, a tojócső vékony és potroh hosszúságú, az area basalis hiányzik 6
- A második középállsejt tökéletesen zárt, a tojócső rövidebb a potrohnál 7
6. A czombok, a szárak, a csáp első és második íze vörös, a bordaér végső metszete egyenlő a szárnyjegy átmérőjével, az utótor tövének tarajkája rövid; a tojócső vékony és potroh hosszúságú *I. rufipes* ♂ ♀ m.
- A csápok, a hátsó czombok és a hátsó szár vége fekete; a bordaér végső metszete rövidebb a szárnyjegy átmérőjénél, az utótor tövének tarajkája hosszabb *I. diversus* ♂ m.
7. A hátsó czombok feketék vagy barnák, a csáp 19 (18) ízű, a tojócső egyenlő az első potrohíz hosszával, az area basalis többé-kevésbé fejlett *I. minutus* ♀ m.
- A hátsó czombok vörösek, a csáp 20 ízű; a tojócső hosszabb a potroh felénél 8
8. Közel 3 mm., az utótor töve keskeny az area basalis fejlett *I. similis* ♀ m.
- 5 mm., az utótor töve széles, az area basalis hiányzik *I. major* ♀ m.

Gonolochus FÖRST.

35. *Gonolochus fenestratus* n. sp. ♂

Pontozott, fénylő és szőrös. A szájpajzs kerekített s nincsen az arcztól élesen elkülönítve; a fejtető eléggé széles, a fejhát öblösen kimetszett. A csáp 32 ízű, a 4—5. íz koczkaalakú; a harmadik ezek egyikénél valamivel hosszabb, hengeres. A hátbarázdák nincsenek kifejlődve; az utótor rövid és nem tagolt, ránczos, az area petiolaris magas, de tökéletlenül határolt; a szájnylás a barázdában fekszik. A visszafutóér kívül álló s egészen átlátszó, a sugárér külső ága könnyedén görbe, a bordaér negyedik metszete rövidebb a szárnyjegy átmérőjénél. A potroh összenyomott, fényes; az ez első íz nyele lapos és körülbelül háromszor akkora, mint az íz vége; a második íz oly hosszú, mint az első nyele, thyridiuma kicsiny.

Fekete; a potroh második íze majdnem egészen, a harmadiknak hátsó fele vörös; a lábak vörössárgák, a csápok, tomporok, a középső czombok töve és a hátsó czombok egészen feketék. A szárnyak tiszták, az ereket és a pikkely barna; a szárnyjegy fekete, az előszárny és a bordaér töve világos. — Hossza 4 mm.

Budapest: Gellérthegy, 1896 április 29.

Thersilochus (HOLMGR.) FÖRST.36. *Thersilochus parviceps* n. sp. ♂ ♀

A fej kicsiny, gömbölyded. A szájpajzs kerekített, s mély bevágás által van elkülönítve; az arcz alacsony, a középen gumós; a ♀ csápja 26—28, a ♂ 30 ízű, a 4—5. íz egyenlő, a harmadik valamivel hosszabb és hengeres; a homlok és a fejtető alig fénylő, ez utóbbi széles, hátul öblösen kimetszett; a halánték fényes; a pofák rövidek, egyenlők az első csápízzel. A tor finoman érdes; a hátvarratok hiányzanak, az oldalak elszórtan pontozottak és fényesek; az utótör rövid, a nyél terecskéje magas, kissé vajt és tökéletlenül harántbarázdás, a tőterecske közel négyzetalakú, az alsó oldalterecskekékevessé fejlettek; a szájnnyilások a bárázda mellett feküsznek. A bordaér végső része nem éri el a szárny csúcsát, a visszafutóér külső állású. A potroh összenyomott, az első íz nyele majdnem hengerded, a vége görbült; a második íz oly hosszú, mint az első nyele, thyridiuma nem nagy, hosszúkás.

Fekete; a szájrészek, a csápok tőizei az alsó oldalon, a lábak, a potroh oldala kisebb-nagyobb terjedelemben és az ízületek vörösek; a hátsó csipők esetleg barna tövűek. A szárnyak tiszták, a pikkely vörös. Hossza 4 mm., a tojócső vékony hüvelyű és potrohhosszúságú.

Budapest és Borosznó, augusztus hóban.

A *D. microcephalus*-sal áll rokonságban.

37. *Thersilochus vernalis* n. sp. ♀

A fej szélesebb a tornál, háta alig öblös, finoman érdes és fénytelen; a szájpajzs nincsen tökéletesen elkülönítve, az arcz hosszú és szőrös; a pofák hosszabbak az első csápiznél; a csápok 26 ízüek, tövük távol áll egymástól, a 3—5. íz egyenlő, rövid. A tor finoman érdes és fénytelen; a hátvarratok hiányzanak; az utótör rövid, a nyél terecskéje magas és kissé vajt; a tőterecske hiányzik, helyette egy közép-léczecske van kifejlődve, az alsó oldalterecskekék nem tökéletesek, a szájnnyilások a bárázda mellett feküsznek. A szárnyak és a potroh, mint az előbbinél.

Fekete; a tapogatók, a potroh és a lábak vörösek; a csipők, a temporok, az első potrohíz, a másodiknak háta, feketék; a hátsó czomb, a hátsó szár vége és a tarsusok barnák. A pikkely barna. — Hossza 4 mm., a tojócső hüvelye vastag, kihegyesedő, s körülbelül félpotroh hosszúságú.

Budapest: Kis-Tétény, 1895 máj. 29.

A *Ters. geminus* és *jucundus*-sal áll rokonságban.

38. *Thersilochus pratensis* n. sp. ♂

A fej és a tor finoman érdes, fénytelen; a szájpajzs keskeny, kerekített és elkülönített; a pofák rövidek; az arcz rövid, szőrös, a közepén gumós; a csápok 27 ízűek, a 3—5. íz egymás közt egyenlő; a fejtető széles, a fej háta könnyedén öblözött. A hátvarratok hiányzanak; az utótör rövid, a nyél terecskéje magas, az alsó oldalterecskék nincsenek kifejlődve, a tőterecske téglalakú, a szájnyílások a barázdában fekszenek. A bordaér utolsó része nem éri el a szárny csúcsát; a visszafutóér kívül álló. A potroh összenyomott; az első íz lapos, nyele háromszor hosszabb a végénél, ez alig görbült; a második íz egyenlő az első felével, thyridiuma kicsiny.

Fekete; a tapogatók, a rágók, a szájpajzs pereme és a lábak vörösesek; a csípők, a hátsó tomporok és czombok feketék; a potroh 2—5. íze vörös. A szárnyak majdnem víztiszták, a pikkely sárga. — Hossza 4 mm.

Budapest: Ó-Buda, 1896 május 15.

39. *Thersilochus quercetorum* n. sp. ♀

Finoman érdes, alig fénylő. A fej kicsiny, gömbölyded, nem szélesebb a tornál; a szájpajzs el van különítve, az arcz rövid és gumós, a pofák rövidek; a csápok 30 ízűek, a 3—5. íz egyenlő; a fejtető nagyon széles, a fej háta nincsen öblözve. A hátvarratok hiányzanak, az oldalak fényesek; az utótör rövid, a nyél terecskéje kissé magasabb az utótör felénél, a tőterecske hosszúkas és tökéletlen, az alsó oldalterecskék tökéletlenek; a szájnyílások a barázdában fekszenek. A potroh a vége felé van összenyomva; az első íz nyele hengeres, vége könnyedén görbült; a második íz egyenlő az első felével, thyridiuma nagy, hosszúkas háromszögű. A bordaér utolsó metszete majdnem eléri a szárny csúcsát és hosszabb a sugárér első ágánál; a visszafutóér éren álló.

Fekete; a szájrészek, a szájpajzs pereme, a csápok (a végizek barnák), a lábak és a potroh sárgák; az első potrohíz fekete, a 2—4. feketés szaggal. A szárnyak gyengén sárgásak, a pikkely sárga. — Hossza 4.5 mm., a tojócső potrohhosszúsága, hüvelye vékony.

Budapest: Hárshegy, 1895 jun. 28.

A nem nagyon magas area postica miatt a *Leptopygus*-fajokkal áll rokonságban.

40. *Thersilochus petiolatus* n. sp. ♂

Fénytelen, finoman szőrös; a fejtető keskeny, a pofák rövidek; a csápok 24 ízűek, 3—5. íz egyenlő; a hátvarratok nincsenek kifejlődve; az utótör rövid, az area petiolaris magas, az alsó oldalterecskék fejlettek; a tőterecske hiányzik, helyén egy tarajka látható, a szájnyílások a barázdá-

ban feküsznek. A potroh orsóalakú; első ízének nyele hengerded és négy-szer oly hosszú, mint vége; a második íz fele az elsőnek. A bordaér nem éri a szárny csúcsát, a visszafutóér kívül álló.

Fekete; szájrészek, csápok (felül világosbarnák), a pikkely, a lábak és a potroh sárgák; az utóbbi első íze és a vége fekete, illetőleg feketés. A szárnyak tiszták. — Hossza 2·5 mm.

Budapest: Ó-Buda, 1895 máj. 22.

41. *Thersilochus nigricans* n. sp. ♂ ♀

A *Th. melanogaster*-től, fekete vagy feketén foltos pikkelye és hosszúkas, nem négyszögletű area basalis-a által különbözik. A ♂ potroha összenyomott.

Budapest, Pápa, Bakonybél.

42. *Th. jocator* FABR. — Budapest.

var. ♀. — Az area basalis hosszúkas négyszögalakú, a csápok töizei feketék.

Ungvár.

1. A potroh a második íztől összenyomott (lásd: <i>Th. nigricans</i> ♂).....	2
— A potroh orsóalakú	6
2. A második íz thyridiuma hosszúkas háromszögalakú.....	3
— A második íz thyridiuma rövid, gyakran pontnagyságú	4
3. Az arcz rövid, közepén gumós; a szájpajzs el van különítve, a fej gömbölyded, a toroldalak elszórtan pontozottak, a pofák rövidek, a tojócső potroh hosszúságú és hüvelye vékony. Az utótör töve terecskével	<i>T. parviceps</i> ♂ ♀ m.
— Az arcz hosszú, lapos; a szájpajzs tökéletlenül van elkülönítve, a fej harántszéles és szélesebb a tornál, a toroldalak sűrűn pontozottak és nem fényesek; a pofák hosszúak; a tojócső vastag, vége hegyes és rövidebb a potrohnál. Az utótör töve léczecskével.....	<i>T. vernalis</i> ♀ m.
4. Az utótör töve a középvonalon egy léczecskével van ellátva, a tőterecke nincsen kifejlődve.....	<i>T. carinifer</i> THOMS.
— Az utótör töve két léczecskével van ellátva, a tőterecke ki van fejlődve	5
5. A tőterecke négyzet alakú	<i>T. caudatus</i> HOLMGR.
— A tőterecke téglalakú	<i>T. pratensis</i> ♂ m.
6. A második potrohíz thyridiumai nagyok, hosszúkasak	<i>T. quercetorum</i> ♀ m.
— A thyridiumok kicsinyek	7
7. Az utótör tövének közepe tarajkával van ellátva, a tőterecke nincsen kifejlődve	<i>Th. petiolatus</i> ♂ m.
— Az utótör tövének közepe kettős tarajkával bír, a tőterecke ki van fejlődve s négyszögletű	8
8. A bordaér eléri a szárny csúcsát	<i>T. truncorum</i> HOLMGR.
— A bordaér nem éri el a szárny csúcsát	9
9. A potroh fekete	10
— A potroh nem egészen fekete	11
10. Az area basalis hosszúkas, a pikkely fekete	<i>Th. nigricans</i> ♂ ♀ m.

- Az area basalis négyzet alakú, a pikkely sárga... *Th. melanogaster* THOMS.
 11. A csápok és az első potrohíz vége sárga... *Th. flavicornis* THOMS.
 — A csápok nem egészen sárgák, az első potrohíz egészen fekete... 12
 12. A tojócső rövidebb az első potrohíznél... *Th. marginatus* BRIDG.
 — A tojócső majdnem potroh hosszúságú... *Th. jocator* FABR.

★

1. *Erigorgus ruficornis* n. sp. ♂.

Mit ziemlich langen, gelblichen Haaren bedeckt. Kopf querbreit, hinten breit ausgebuchtet und gerandet; Clypeus nicht abgesondert, Vorderrand gerundet, an der Mitte bezahnt; Stirn ohne Leisten, und wie der Oberkopf punktirt-runzlig. Fühler beiläufig von halber Körperlänge. Mesonotum grob grubig-punktirt, beinahe matt, ohne Furchen; Scutellum convex, grob punktirt, behaart, an der Basis gerandet, ohne Furche; Metanotum grob, zellig-runzlig. Nervulus der Vorderflügel post furcal, der des Hinterflügels in der Mitte gebrochen, mit gut ausgebildeten Nervenast. Hintertarsen verdickt, das zweite Glied fast so lang wie Eindrittel des Ersten. Trochanter ist länger als der Schenkelring.

Schwarz, wenig glänzend. Fühler roth, 1–2 Glieder unten weiss, oben braun; Gesicht und Mund gelb; Hinteraugenrand von den Backen an bis zum Scheitel schmal rothgefasst. Flügel gelblich, Nervatur und Stigma gelb, Squamula roth. Vorderfüsse gelb, Vorderschenkel roth, Basis der Mittelcoxen aussen schwarz; Hinterfüsse roth, Coxen, Trochanteren — Schenkelringe ausgenommen — und die Spitzen der Schienen sind schwarz; Tarsen gelb. Hinterleib roth; der Rücken des 2. Segm. ist schwarz, der 6–7. ganz schwarz. — Länge 17 mm.

2. *Erigorgus interstitialis* n. sp. ♂.

Wie der Vorhergehende. Behaarung ist sparsamer, die Haare kurz, weiss. Scutellum flacher, beiläufig bis zur Mitte gerandet. Flügel fast hyalin, Nerv. recurrens ist etwas hinter der Areola inserirt, Nervulus interstitial. Krallen gross, ohne Kammzähne, an der Basis nicht verbreitet.

Schwarz; Mundtheile (Basis der Kiefer ausgenommen), Gesicht (mit zwei schwarzen Linien) sind gelb; Scheitelflecke roth, oft klein; Squamula roth-schwarz gefleckt; Coxen und Basis der Hinterschenkel schwarz. — Länge 12 mm.

Unterscheidet sich vom Vorhergehenden durch den interstitialen Nervulus, schwarze Fühler, kürzere und sparsamere Behaarung und reine, nicht gelbliche Flügel.

3. *Erigorgus flavimanus* n. sp. ♂.

Stärker behaart; Nervulus nicht interstitial. Die Mitte der Kiefer, innere Augenrand, ein Fleck in der Gesichtsmitte und ein Fleck an der Unterseite des Schaftes sind gelb. Ober den Augen ein kurzes Bändchen roth. Basis des 1. Segm. (oder unten ganz), 2 oben, 5 an der Spitze, 6—7 ganz schwarz. Hinterschenkel schwarz und nur die Spitze roth. — Länge 12 mm. Uebrigens stimmt mit Vorhergehendem überein.

var. 1. ♂. — Ohne Gesichtsfleck.

var. 2. ♂. — Mittelschenkel unten, der Segm. 1 ganz schwarz.

4. *Erigorgus similis* n. sp. ♂.

Von *E. flavimanus* unterschieden durch: Hinterschenkel ganz schwarz; Hintertarsen roth, die Spitze derselben, oft auch das 4—5. Glied schwarz; das 1. Segm. schwarz. Gesicht weiss, Augenrand hinten bis zum Scheitel roth.

var. 1. ♂. — Aeusserer Augenrand nicht gefärbt.

var. 2. ♂. — Gesicht mit zwei schwarzen Linien.

Stimmt in Vielem mit dem ♀ des *E. varians* BRAUNS, ganz verschieden jedoch von dem beigestellten ♂.

1. Nervulus interstitial		<i>E. interstitialis</i> ♂ m.
— Nervulus nicht interstitial		2
2. Fühler roth, Scutellum convex, Flügel gelb, Körper stark behaart		<i>E. ruficornis</i> ♂ m.
— Fühler schwarz, Scutellum ziemlich abgeflacht, Flügel fast hyalin		3
3. Hintertarsen gelb, die Spitze der Hinterschenkel roth		<i>E. flavimanus</i> ♂ m.
— Hintertarsen roth, mit schwarzen Spitzen; Hinterschenkel ganz schwarz		<i>E. similis</i> ♂ m.

5. *Laphyctes insidiator* var. ♂ ♀. 1. Segm. roth, Hinterleibsende roth oder beim ♀ an der Seite gefleckt.

6. *Laphyctes rubricator* n. sp. ♀.

Gesicht, Backen unter den Augen gelb; Schläfen ganz roth; Scheitel und Stirne schwarz. Mesothorax roth; Mesonotum, die hinteren Thoraxseiten und die Basis des Metanotum sind schwarz. Hinterleib roth; Segm. 2—4 oben schwarz. Füsse roth; Vorder- und Mittelcoxen vorne gelb, an den Hinterfüssen die Aussenseite der Coxen, Trochanteren, Basis der Schenkel schwach, Schienen an der Spitze und Wurzel schwärzlich; Hintertarsen braun. Basalhälfte des Flagellum rothbraun. Flügel hyalin, Nervatur braun, Costalader und Squamula gelb, Stigma gelblich; Nervulus nahe interstitial. — Länge 10 mm.

Von *L. mezonotus* FÖRST. unterschieden durch anders gefärbten Körper und anders gebildeten Metanotum, an welchen die längstlaufenden Leisten nur schwach ausgebildet sind und der Zwischenraum nicht canalisirt ist. *A. arquatatum* GRV. hat gelbe Tarsen.

7. *Anomalon guttiger* n. sp. ♂.

Fühler kürzer als der Körper. Clypeus nicht abgesondert, vorne gerundet, der Zahn sehr klein. Stirnleiste unvollkommen. Mesonotum punktirt, glänzend, ohne Notaulen; Scutellum runzlig, etwa bis zur Mitte gerandet; Metanotum zellig-runzlig. Flügel gelb, Nervatur braun, Mitte des Stigma und Basis der Costalader gelblich; Stigma schmal, die Radialader entspringt aus dem inneren Drittel; Nervellus an der Mitte gebrochen, dessen Nervenast gut ausgebildet; Nervus parallelus über die Mitte inserirt, die Basis der Discoidalzelle nicht kürzer als der Nervulus. Trochanter länger als Schenkelring. Metatarsus nicht ganz dreimal so lang wie das zweite cylindrische Glied; Krallen klein.

Schwarz, schwach behaart; Kiefer zum Theile, Taster, Gesicht (zwei Längsstreifen schwarz), ein Fleckchen am Schaft sind gelb; Scheitelflecke klein und gelbroth; Coxen schwarz, Vordertrochanteren gelb, Hintertroch. schwarz, mit rother Spitze; Schenkel roth, der hinterste an der Basis schwarz; Vorderschienen und Tarsen gelb, Hinterschienen rothbraun, an der Spitze und der Basis schwärzlich; Hintertarsen gelblich-braun. Hinterleib roth; Basis des 1. Segment oder dessen dreiviertel Theil, das Ende des 5., die 6—7 ganz, schwarz. — Länge 10—13 mm.

8. *Labrorychus Anaitidis* n. sp. ♀.

Fühler länger als der Körper. Stirnleiste vorhanden; Kopf und Thorax glänzend, Notaulen fehlen, die Basis des Metanotum ist gefeldert. Nervellus tief gebrochen, Trochanter länger als Schenkelring, Krallen mittelgross und etwas kürzer als die Haftballen.

Schwarz; Gesicht und der untere Theil der Backen sind gelb; Scheitelflecke roth. Flügel rein, Nervatur und Squamula schwarz, das schmale Stigma ist schwärzlich. Coxen und Trochanteren schwarz; die Vorder- und Mittelschenkelringe und Schenkel und Schienen sind roth; Hinterschenkel schwarz, unten rothbraun; Hinterschienen an der Basis und der Spitze schwarz, an der Mitte braun; Metatarsus rothbraun, Spitze und die folgenden Tarsenglieder sind schwarz. Hinterleib roth; der Rücken, die Basalhälfte des 1. Segments, die Seiten des 5., die 6—7. sind ganz schwarz. Klappen lichtbraun. — Länge 12 mm.

Wurde aus *Anaitis plagiata* gezüchtet.

Von *L. tenuicornis* unterschieden durch schwarze Hinterfüsse.

9. *Labrorychus variegatus* n. sp. ♀.

Gesicht und Backen gelb; Schläfen ganz roth; Stirne, Scheitel und Thorax schwarz. Fühler nahe Körperlänge und schwarz, der Schaft unten gelb, die Basalglieder sind unten rothbraun. Hinterleib roth, der Rücken des 2. Segment ist braun. Füsse roth; Vordercoxen, Vorder- und Mitteltrochanteren sind gelb, Hintertrochanteren, die Spitzen der Hinterschienen und Metatarsus, die übrigen Tarsenglieder sind ganz schwarz oder dunkelbraun. Klappen weiss. — Länge 10 mm.

var. ♀. Flagellum unten roth; vordere Theil des Thorax mehr oder weniger, so wie die Nähte der Thoraxseiten und die Seiten der Scutellum roth.

Unterschieden von *L. tenuicornis*, durch die kürzeren Fühler, das nicht gefelderte Metanotum, die ganz rothe Schläfe, den beiläufig an der Mitte gebrochenen Nervellus.

WESMAEL (p. 135) erwähnt solche Exemplare, welche rothe Schläfen haben, aber von der Beschaffenheit des Metanotum erwähnt er jedoch nichts. Beim *A. paradoxum* BRAUNS ist die Schläfe schwarz, der Hinterleib auch nicht einfarbig.

10. *Labrorychus Polyxenæ* n. sp. ♂.

Fühler stark, etwas kürzer als der Körper. Scutellum ganz gerandet; Metanotum grob zellig-runzlig, in der Mitte tief canalisirt, an der Basis sind die zwei seitlichen Felder entwickelt und auch glatter als die Umgebung. Nervellus tief gebrochen, ohne Nervenanhang. Hintertrochanteren sind länger als die Apophysis, Krallen klein.

Fühler schwarz, Flagellum unten röthlich, Gesicht und Kiefer gelb, letztere an der Spitze schwarz. Scheitelflecke rothbraun. Flügel gelblich, Nervatur schwarz, die Mitte des Stigma und die Flügelwurzel ist gelblich, Squamula rothbraun. Coxen, Hintertrochanteren schwarz, Vordertrochanteren braun, die Basis der Hinterschenkel ist schwarz, Hinterschienen an der Basis und Spitze schwärzlich, Hintertarsen röthlich. — Länge 15—17 mm.

Wurde aus *Thais Polyxena* erhalten.

Die Grösse und das tief längst canalisirte Metanotum charakterisirt die Art; von *L. tenuicornis* verschieden noch durch die kürzeren und stärkeren Fühler.

11. *Labrorychus nigrifrons* n. sp. ♀.

Fühler beiläufig Körperlänge. Scutellum undeutlich gerandet; Metanotum grobrunzlig, nicht gefeldert und nicht canalisirt. Nervellus tief gebrochen und ohne Nervenanhang.

Schwarz; innere Augenrand schmal gelb gefärbt, Scheitelflecke gelb. Flügel hyalin, Nervatur und Stigma braun, Squamula schwarz. Füsse roth; Coxen, Trochanteren und die Basis der Hinterschenkel schwarz; die letzteren an der Spitze und die Spitze der Hinterschienen, so wie die Tarsen ganz, braun. Klappen braun, an der Spitze löffelartig erweitert. Hinterleib roth; das 1. Segment und 6—7 sind ganz schwarz. — Länge 10 mm.

12. *Labrorychus ruficoxis*. n. sp. ♂.

Fühler etwas kürzer als der Körper, Notaulen vorne ausgebildet, die Basis des Metanotum ziemlich gut gefeldert, Nervellus tief gebrochen, der Nervenanhang verschwindend, Krallen klein.

Schwarz; Gesicht, Backen unten, Schaft unten und die kleinen Scheitelflecke gelb. Flügel gelblich, Nervatur und Stigma braun, Squamula und Flügelwurzel gelb. Füsse roth; Hintercoxen und Trochanteren gelb, die Basis der Hintercoxen aussen schwarz. 1. Segment bis zur Hälfte, 2—5 am Rücken, 6—7 ganz schwarz. — Länge 10 mm.

1. Schläfen roth oder roth gefleckt	2
— Schläfen schwarz, Scheitelfleck klein und gelb	5
2. Metanotum längs der Mitte tief canalisirt. Länge 15—17 mm. <i>L. Polyxenae</i> ♂ m.	
— Metanotum nicht canalisirt	3
3. Die Basis des Metanotum ist nicht gefeldert, Nervellus nicht tief gebrochen, Schläfen und Hinterleib sind ganz roth	<i>L. variegatus</i> ♀ m.
— Die Basis des Metanotum ist gefeldert, Nervellus tief gebrochen	4
4. Hinterfüsse roth	<i>L. tenuicornis</i> GRAY.
— Hinterfüsse schwarz, Flügel wasserhell	<i>L. Anaitidis</i> ♀ m.
5. ♀. Gesicht schwarz, der innere Augenrand schmal gelb gefärbt, Squamula und Coxen schwarz, Notaulen nicht vorhanden, Klappen an der Spitze erweitert	<i>L. nigrifrons</i> ♀ m.
— ♂. Gesicht gelb. Coxen und Squamula roth, Notaulen vorne ausgebildet	<i>L. ruficoxis</i> ♀ m.

13. *Atrometus areolatus* n. sp. ♀.

Fühler Körperläng. Notaulen nicht ausgebildet, Schild flach und undeutlich gerandet. Metanotum an der Basis mit 3 glatten Felder versehen. Nervellus nicht gebrochen. Trochanter länger als der Schenkelring. Krallen klein.

Schaft unten und Flagellum — die Spitze ausgenommen — roth. Kiefer — die Zähne ausgenommen — Gesicht, Backen und Schläfen gelb; die letzteren oben roth, Prosternum gelb; die Nähte der Thoraxseiten, die Seiten des Scutellum, die Nähte hinter denselben und die Spitze des Metanotum sind roth. Flügel fast rein, Nervatur braun, das sehr schmale Stigma ist gelbbraun, Squamula roth. Füsse roth; Vordercoxen und Trochanteren gelb, die Hintercoxen schwarz gefleckt, die Spitze der Hinterschene und die

2—5 Tarsenglieder sind schwärzlich. Der Rücken des Hinterleibes vom 2. Segment und die Segment 6—7 an den Seiten schwärzlich. — Länge 12 mm.

14. *Atrometus melanosoma* n. sp. ♀.

Grobrunzig; Stirnleistchen und Parapsidenfurchen fehlen, Mesonotum vorne abgestumpft, Metanotum nicht gefeldert und nicht längstfurchig, Schild nicht berandet, in der Mitte der Länge nach vertieft, Krallen mittelformig und gekämmt.

Schwarz; Fühler unten röthlich, Scheitelflecke schwach geröthet, Taster röthlich, Vorder- und Mittelfüsse, die Basis ausgenommen, gelblich-roth; 3. und 4. Segment ganz, 2. an der Basis roth. Flügel rein, Stigma schmal und braunlich, Costalader gelblich, Tegula braun oder schwarz. — Länge 15 mm.

Die gekämmten Krallen und das vorne abgestumpfte Mesonotum deuten auf Verwandtschaft mit *Aphanistes*; durch die interstitiale Mittelader, den nicht gebrochenen Nervellus der Hinterflügel und den fehlenden Stirnleistchen gehört es zu *Atrometus*.

Von *A. insignis* FÖRST. unterschieden durch schwarzen Thorax, gelbgefärbten Gesicht und Schläfe.

15. *Atrometus trochanteratus* HOLMGR.

var. 1. ♀. Ohne Scheitelflecke.

var. 2. ♀. Gesichtsmitte nicht gefleckt.

var. 3. ♂. Gesichts- und Scheitelfleck fehlt.

16. *Probles melanarius* n. sp. ♂.

Behaart. Kopf etwas breiter als Thorax; Clypeus schmal, Vorderrand gerundet, scharf geschieden; Genæ kurz, Gesicht unter der Fühlerbasis knollig, Schläfen glatt, Stirne dicht punktirt, fast lederartig; Hinterkopf gebuchtet, Augen gewöhnlich. Fühler 37-gliedrig, an der Basis nicht weit von einander stehend, 3. und 4. Glied gleich, das 2. kaum länger. Mesonotum fein punktirt, glänzend; Notaulen nur vorne, als schwache Einschnitte ausgebildet; Furche der Thoraxseiten ausgebildet; Metanotum fein punktirt, glänzend, Area petiolaris gleich mit der halben Höhe des Metanotum, A. basalis schmal und lang, Luftlöcher nahe an der Hinterbrustleiste liegend. Stigma etwas gerundet, gross, bildet mit der Radialader einen Winkel; Nervus reccurens interstitial, Costalader erreicht fast die Flügelspitze. Hinterleib von 2. Segm. an compress; 1. Segm. lang, wenig gekrümmt, oben unvollkommen canalisirt, Seitenfurchen minder gut ausgebildet, die stark vorstehenden Spirakeln liegen an dem hinteren Drittheil; Postpetio-

lus flach, an der Seite mit tiefer Furche; 2. Segment lang und wie die folgenden glatt, Thyridien lang, dreieckig. Metatarsus halb so lang wie Schiene, dessen Stacheln gerade.

Schwarz; Kiefer, die beiden Vorderfusspaare (Basis ausgenommen) und die Spitze der Hinterschenkel roth; Hinterschienen rothbraun; 2. Segment an den Seiten roth. Flügel bräunlich; Stigma schwarz, Nervatur dunkelbraun, Squamula gelb. — Länge 5.5 mm.

Den knotig vorstehenden Stigmen des 1. Segment wegen stelle ich die Art in die FÖRSTER'sche Gattung *Probles*.

Leptopygus FÖRST.

Area posteromedia ist bei folgenden Arten von halber Metanotum Höhe.

17. *Leptopygus ruficornis* n. sp. ♀.

Clypeus lang und schmal, scharf geschieden; Stirn fein punktirt, Genæ kurz; Fühler 26-gliedrig, 4—5. Glied etwas cylindrisch und gleich lang, das 3. etwas länger. Mesonotum fein punktirt und glänzend, ohne Furchen; Pleuren oben glänzend, mit Furche; Schild nicht gerandet; Metanotum grob runzlig; A. petiolaris unvollkommen und beiläufig halb so hoch wie die Hälfte des Metanotum, A basalis fehlt, Luftlöcher nahe an der Hinterbrustleiste liegend. Nervus recurrens postfurcal, unvollkommen durchsichtig; letzte Abschnitt der Costalader kaum länger als der 1. Abschnitt der Radialader, derselbe ist gleich mit den Durchmesser des Stigma. Hinterleib glatt und vom 3. Segment an compress; 1. Segment flach, leicht gekrümmt, Seitenfurchen kaum ausgebildet, Stigmen nicht vorstehend, Postpetiolus flach; 2. Segment ungefähr so lang wie eindrittel des 1., Thyridien mittelgross, so lang wie an der Basis breit. Metatarsus halb so lang wie die Hälfte der Schiene, dessen Stacheln gerade. Bohrer dick, kürzer als der Hinterleib, am Ende gekrümmt.

Schwarz; Kiefer, Clypeus mehr oder weniger, Fühler unten (oben bräunlich), Füsse 2. Segment roth; Hintercoxen aussen schwärzlich. — Länge 3.5—4 mm.

18. *Leptopygus nigricornis* n. sp. ♂.

Vom Vorgehenden hauptsächlich durch die Fühlerbildung verschieden: Fühlerglieder schlanker, an der Basis schmaler als am Ende, selbst die letzten sind noch gut zu unterscheiden.

Metanotum an der Mitte mit Querleistchen, Coxen schwarz, manchmal die Hinterschenkel bräunlich. Hinterleib vom 2. Segment an compress.

Mit den vorigen gefangen.

19. *Heterocolea proboscidalis* THOMS.

Fühler des ♀ 19, ♂ 20-gliedrig.

20. *Ischnobatis punctulatus* n. sp. ♀.

Kopf und Thorax zerstreut punktirt und glänzend. Clypeus geschieden, breit, gerundet; Genæ kurz; Fühler 19-gliedrig, gegen das Ende zu etwas verdickt. 3—5. Glied gleich gross; Notaulen vorne ausgebildet; Metanotum kurz, glänzend; A. petiolaris hoch und punktirt; A. basalis schmal und kurz; A. posteroexterna ausgebildet; Spirakeln von der Brustleiste abliegend. Abdomen compress, sehr glänzend; 1. Segment flach, fein gerandet. Petiolus zweimal länger als Postpetiolus; 2. Segment etwas kürzer als das 1., Thyridium dreieckig. Nervus recurrens nimmt ihren Ursprung aus der Discocubitalzelle, Discoidalzelle kürzer als Brachyalzelle; letzte Abschnitt der Costalader beiläufig gleich mit dem 1. Abschnitt der Radialader.

Schwarz; Vorderschenkel, Endhälfte der Mittelschenkel, Vorder- und Mittelschienen und Tarsen roth. Flügel milchweiss, Nervatur und Stigma dunkelbraun, Squamula schwarz. — Länge 4 mm., Bohrer fast Körperlänge.

21. *Ischnobatis albipennis* n. sp. ♂.

Fühler 16-gliedrig, 3—4. gleichlang, 5. etwas kürzer; Schläfen, Stirn und Mesonotum fein punktirt, schwach glänzend. Notaulen ausgebildet; Metanotum sehr kurz, glatt und glänzend; Spirakel von der Hinterbrustleiste weit abliegend. A. petiolaris hoch, schwach runzlig und etwas gehöhlt; A. basalis kurz und schmal, A. postero externa vorhanden. Nerv. recurrens interstitial, Nervellus schief. Hinterleib compress, glatt; Petiolus kaum länger als Postpetiolus; 2. Segment gleich mit dem 1., Thyridien klein, etwas gestreckt.

Schwarz; Mundtheile 1—2 Fühlerglied, Squamula und Füsse rothgelb; Coxen schwarz, hinterste Trochanteren und Schenkel braun. Flügel milchweiss, Nervatur und Stigma braun. — Länge 3 mm.

22. *Ischnobatis lucidus* n. sp. ♂.

Clypeus schmal, gerundet und geschieden; Genæ kurz; Fühler 22-gliedrig, 3—5 Glied gleich. Stirn, Scheitel und Thorax glatt, Notaulen vorne ausgebildet; nur A. petiolaris vorhanden und halb so hoch wie Metanotum; Spirakel nahe der H.-Brustleiste liegend. Nervus recurrens postfurcal, letzte Abschnitt der Costalader länger als der 1. Abschnitt der Radialader. Hinterleib compress, glatt und glänzend; Petiolus etwa dreimal so lang als Postpetiolus; 2. Segment beiläufig so lang wie Petiolus, Thyridien etwas gestreckt.

Schwarz; Mundtheile, 1—2. Fühlerglied, Squamula und Füsse gelb; Hintercoxen an der äusseren Seite schwärzlich; Hinterleibsmittle an den Seiten gelblich. Flügel weisslich, Nervatur und Stigma dunkelbraun. — Länge 2·5 mm.

23. *Ischnobatis flavigaster* n. sp. ♀.

Clypeus geschieden und gerundet. Fühler 22-gliedrig, 3—5. Glied gleich. Gesicht, Stirn und Mesonotum feinrunzlig, glänzend; Schläfen glatt; Scheitel breit. Notaulen fehlen; Metanotum kurz, glänzend; A. petiolaris etwas höher als das halbe Metanotum und etwas rauh; A. basalis schmal und mittellang; Spirakeln nahe an der Hinterbrustleiste liegend. Nervus recurrens steht ausserhalb des Nervus cub. transv. Hinterleib nicht zusammengedrückt, glatt; Petiolus zweimal so gross als Postpetiolus; 2. Segment halb so lang wie das 1. Thyridien klein.

Schwarz; Mundtheile, Fühler (Ende bräunlich) und Füsse gelb; Hinterleib vom 2. Segment an schmutziggelb. Flügel hyalin, Squamula gelb. — Länge 3·5 mm., Bohrer kürzer als der Hinterleib, Klappen am Ende löffelartig erweitert.

24. *Ischnobatis flavipes* n. sp. ♀.

Clypeus gerundet, geschieden. Fühler 24-gliedrig, 4—5. Glied gleich, 3. etwas länger. Genæ kurz. Schläfen glatt; Stirn, Gesicht, Scheitel und Thorax dicht punktirt, matt; Notaulen vorn ausgebildet; A. petiolaris glänzend, kaum höher als der halbe Metanotum, etwas gehöhlt und schwach rauh; A. basalis nicht ausgebildet, nur mit einem Leisten; A. infero externa undeutlich; Spirakel nahe an der Hinterbrustleiste liegend. Nervus recurrens postfurcal. Hinterleib nicht compress, glatt; 1. Segment breit, platt mit unvollkommener Mittelfurche, Seitenfurche ausgebildet; Petiolus zweieinhalbmal länger als Postpetiolus; 2. Segment halb so lang als das 1., Thyridien länglich, dreieckig.

Schwarz; Taster, Kiefer, Rand des Clypeus, 1—2. Fühlerglied unten und Füsse röthlich-gelb; Mittelcoxen an der Basis, Hintercoxen fast ganz schwarz; Segmente röthlich gebändert; Flügel gelblich, Nervatur braun, Stigma schwarz, Squamula gelb. — Länge 5·5 mm., Bohrer gleich mit Hinterleib.

1. Hinterleib compress	2
— Hinterleib nicht compress	4
2. Nervus recurrens entspringt der Dicoeubitalzelle; Kopf und Thorax zerstreut punktirt und glatt; Squamula und Taster schwarz	<i>I. punctulatus</i> ♀
— N. recurrens nicht aus den Dicoeubitalzellen stammend oder interstitial	3
3. Flügel weiss, A. petiolaris sehr hoch, Stirn fein punktirt, N. recurrens interstitial	<i>I. albipennis</i> ♂

- Flügel kaum weisslich, A. petiolaris nicht höher als die Hälfte des Metanotum, Stirn ganz glatt... *I. lucidus* ♂
 4. Hinterleib zum grossen Theile gelb, Bohrer kürzer als der Hinterleib und löffelförmig, Metanotum an der Basis mit zwei Leisten... *I. flavigaster* ♀
 — Hinterleib schwarz, roth gefleckt; Bohrer einfach und so lang wie der Hinterleib, Metanotum an der Basis mit einem Leisten... *I. flavipes* ♀

25. *Phradis monticola* n. sp. ♂ ♀.

Kopf und Thorax dicht punktirt, matt oder schwach glänzend. Fühler 14-gliedrig, 3—5. Glied beiläufig gleich, gestreckt, schlank; Scheitel breit; Notaulen fehlen; Metanotum kurz, Area petiolaris sehr hoch, A. basalis kurz und schmal, A. infero externa ausgebildet; Spirakeln nahe an der Hinterbrustleiste liegend. Nervus recurrens interstitial, Costalader erreicht nicht die Flügelspitze. Hinterleib compress, glänzend; 1. Segment leicht gekrümmt, Petiolus zweimal länger als Postpetiolus; 2. Segment halb so lang, wie das 1., Thyridien klein, länglich.

Schwarz; Taster Clypeus und Füsse röthlichgelb; Coxen, Trochanteren, Mittelschenkel an der Basalhälfte, Hinterschenkel fast ganz schwarz. Flügel hyalin, Squamula gelb. Manchmal nur das 2—3. Segment, andermal die übrigen Segmente stellenweise auch röthlich; Hinterschenkel oft braunlich. — Länge 2.5 mm., Bohrer gleich mit den halben Hinterleib.

♂. Fühler 16-gliedrig, fast ganz roth.

Von *Ph. minutus* BRIDG. verschieden durch den kürzeren Bohrer; von *Ph. decrescens* THOMS. durch die Zahl der Fühler.

26. *Isurgus brachygaster* n. sp. ♀.

Dicht punktirt, kaum glänzend. Genæ kurz, Schläfen glänzend; Fühler 16-gliedrig, Ende etwas verdickt, 3—5. Glied gleich. Notaulen nicht ausgebildet; Metanotum kurz, Area petiolaris hoch, etwas gehöhlt; A. basalis kurz, A. infero externa ausgebildet; Spirakeln nahe an der Hinterbrustleiste liegend. Hinterleib kurz, kaum compress, glatt und glänzend; 1. Segment runzlig, Petiolus nicht ganz zweimal so lang als der leicht gekrümmte Postpetiolus; 2. Segment gleich mit der Hälfte des 1., Thyridien rund. Nervus recurrens interstitial, Randader erreicht nicht die Flügelspitze, Brachyalzelle geschlossen.

Schwarz; Taster, Clypeus und Füsse zum Theile roth; Coxen und Trochanteren schwarz; Hinterschenkel und die Spitze der Hinterschienen schwärzlich. Flügel hyalin, Squamula bräunlichgelb. — Länge 2 mm., Bohrer gleich mit Hinterleib, das Ende etwas verbreitet.

27. *Isurgus lanceolatus* n. sp. ♀ ♂.

Von Vorhergehenden verschieden durch den gestreckten und am Ende zusammengedrückten Hinterleib. Fühler 18-gliedrig, 3—4. gleich, 5. etwas kürzer. Taster schwarz. Schläfen glänzend, Petiolus zweimal so lang als Postpetiolus. — Länge 3 mm.

28. *Isurgus petiolaris* n. sp. ♀.

Metanotumbasis mit ein Leistchen, ohne Area basalis. Nervus recurrens postfurcal, Brachyalzelle unvollkommen geschlossen. Hinterleib gestreckt, am Ende compress; 1. Segment an der Mitte verschmälert, glänzend; 2. Segment gleich mit dem Postpetiolus. Fühler 19-gliedrig, 4—5. Glied gleich, das 5. etwas länger. Schläfen kaum glänzend.

Taster, Tegula und Füße gelb; Coxen schwarz. Der letzte Abschnitt der Costalader kurz. — Länge 3·5 mm.; übrigens stimmt mit der Vorhergehenden.

29. *Isurgus microgaster* n. sp. ♀.

Von *I. brachygaster* verschieden durch die rauhen Schläfen, durch das glatte 1. und kürzere 2. Segment. Bohrer kürzer als Hinterleib, 2. Segment gleich mit der Hälfte des 1. Letzte Abschnitt der Costalader kurz.

30. *Isurgus rufipes* n. sp. ♂ ♀.

Kopf und Thorax, die Schläfen ausgenommen, glatt; 1. Segment glatt, Petiolus doppelt so lang als Postpetiolus; 2. Segment halb so lang wie die 1. Leistchen an der Basis des Metanotum kurz, A. basalis fehlt. Nervus recurrens postfurcal, Brachyalzelle offen, letzte Abschnitt der Costalader gleich mit dem Durchmesser des Stigma. Fühler beim ♀ 16—18, beim ♂ 16-gliedrig.

Taster, Clypeus, Squamula, Füße (Hintercoxen ausgenommen) und 1—2 Fühlerglieder rothgelb. — Länge 2·5—3 mm.; Bohrer gleich mit dem Hinterleibe, Klappen sehr dünn.

var. ♀. Fühler 16-gliedrig, Coxen gelb.

31. *Isurgus diversus* n. sp. ♂.

Fühler 20—21-gliedrig; Schläfen glänzend; A. basalis fehlt, Leistchen an der Basis des Metanotum lang. Letzte Abschnitt der Costalader kürzer als der Durchmesser des Stigma, Brachyalzelle offen.

Fühler, Coxen, Basis der Mittelschenkel, Hintersehenkel ganz, Hintersehenen am Ende schwarz, die letzteren übrigens weisslich.

32. *Isurgus similis* n. sp. ♀.

Von *I. microgaster* verschieden durch das längere 1. Segment und überhaupt durch den gestreckten Hinterleib. 2. Segment kürzer als die Hälfte des 1. Area basalis länglich, unvollkommen. Fühler 20-gliedrig, Schläfen matt.

Schwarz; Schenkel und Schienen lebhaft roth, Seiten des Hinterleibes roth marmorirt. Bohrer länger als die Hälfte des Hinterleibes, Klappen am Ende breiter. — Länge 3 mm.

33. *Isurgus minutus* n. sp. ♀.

Kopf und Thorax matt. Fühler 20-gliedrig, 4—5. Glied gleich, 3. etwas länger. Area basalis kurz, unvollkommen. Hinterleib lang, kaum compress; 1. Segment glänzend, Petiolus zweimal länger als Postpetiolus; 2. Segment kürzer als die Hälfte des 1. Nervus recurrens fast interstitial, Brachyalzelle geschlossen.

Schwarz; Mundtheile, Squamula und Füße gelb; Coxen, Trochantären, Mittelschenkel an der Basis und Hinterschenkel fast ganz schwarz. — Länge nahe 3 mm.: Bohrer kürzer als die Hälfte des Hinterleibes, Klappen am Ende lanzettförmig.

♂(?): Hinterleib vom 2. Segm. an compress; 2. Segment länger als die Hälfte des 1. oder fast so lang.

34. *Isurgus major* n. sp. ♀.

Matt; Clypeus geschieden, mit gewimperten Rand; Gesicht behaart, kurz und knollig; Genæ kurz; Fühler 20-gliedrig, gegen das Ende zu etwas verdickt, 4—5. Glied gleich, das 3. etwas länger und cylindrisch; Hinterkopf gebuchtet. Notaulen und Furchen der Thoraxseiten fehlen. Metanotum kurz, an der Basis mit einem Leistchen; Area petiolaris hoch, A. basalis fehlt, A. infero externa ausgebildet. Hinterleib kaum compress; Petiolus stark, glatt und beiläufig zweimal so lang wie Postpetiolus, Thyridium schmal. Costalader erreicht nicht die Flügelspitze, Nervus recurrens postfurcal, Brachyalzelle geschlossen.

Schwarz; Taster, Kiefer, Rand des Clypeus, Squamula und Füße gelb; Coxen schwarz, Hinterleib an den Nähten röthlich. Flügel etwas weisslich. Länge 5 mm.; Bohrer gleich mit dem halben Hinterleib, Klappen gegen das Ende zu dicker werdend.

1. Erste Segment rauh und matt oder kaum glänzend, A. basalis ausgebildet, öfter unvollkommen 2

— Erste Segment glatt und glänzend 3

2. Hinterleib kurz, etwas rundlich; Taster gelb; Schläfen glänzend. Fühler 16-gliedrig
I. brachygaster ♀
 — Hinterleib länglich, Schläfen nicht glänzend, Fühler 18-gliedrig *I. lanceolatus* ♂ ♀
 3. Petiolus an der Mitte verschmälert, Fühler 19-gliedrig *I. petiolaris* ♀
 — Petiolus an der Mitte nicht auffallend verschmälert 4
 4. Petiolus kurz, kaum länger als der Postpetiolus; Hinterleib kurz, rundlich
I. microgaster ♀
 — Petiolus wenigstens zweimal so lang als Postpetiolus; Hinterleib gestreckt 5
 5. Brachyalzelle offen, Bohrer dünn und von Hinterleibslänge, A. basalis fehlt 6
 — Brachyalzelle geschlossen, Bohrer kürzer als der Hinterleib 7
 6. Schenkel, Schienen, die beiden ersten Fühlerglieder roth, der letzte Abschnitt
 der Costalader gleich mit dem Durchmesser des Stigma, Leisten an der
 Basis des Metanotum kurz *I. rufipes* ♀ ♂
 — Fühler, Hinterschenkel und Spitze der Hinterschienen schwarz; der letzte Ab-
 schnitt der Costalader kürzer als der Durchmesser des Stigma; Leisten an
 der Basis des Metanotum länger *I. diversus* ♂
 7. Hinterschenkel schwarz oder braun; Fühler 19 (18)-gliedrig, Bohrer gleich mit
 dem ersten Segment; Area basalis mehr oder weniger ausgebildet
I. minutus ♀
 — Hinterschenkel roth, Fühler 20-gliedrig, Bohrer länger als der halbe Hinterleib 8
 8. Fast 3 mm., Basis des Metanotum schmal, Area basalis ausgebildet *I. similis* ♀
 — 5 mm., Metanotum an der Basis breit, Area basalis fehlt *I. major* ♀

35. *Gonolochus fenestratus* n. sp. ♂.

Punktirt, glänzend und behaart. Clypeus gerundet und unvollkommen
 geschieden; Scheitel ziemlich breit, Hinterkopf gebuchtet. Fühler 32-glied-
 rig, 4—5. Glied gleich, kubisch, 3. etwas länger cylindrisch. Notaulen nicht
 ausgebildet; Metanotum kurz, nicht gefeldert, runzlig; Area petiolaris
 hoch, unvollkommen begrenzt; Spirakeln an der Hinterbrustleiste liegend.
 Nervus recurrens postfurcal, ganz durchsichtig; der äussere Abschnitt der
 Radialader leicht gekrümmt; 4. Abschnitt der Costalader ist kürzer als der
 Durchmesser des Stigma. Hinterleib compress, glänzend; petiolus platt,
 beiläufig dreimal so lang als Postpetiolus; 2. Segment gleich mit Petiolus,
 Thyridien klein.

Schwarz; 2. Segment fast ganz, 3. an der hinteren Hälfte roth; Füsse
 gelbroth; Coxen, Trochanteren, Mittelschenkel an der Basis und Hinter-
 schenkel schwarz. Flügel rein, Nervatur und Squamula braun, Stigma
 schwarz, Posterostigma und Basis der Costalader hell. — Länge 4 mm.

36. *Thersilochus parviceps* n. sp. ♂ ♀.

Kopf klein, rundlich. Clypeus gerundet, durch eine tiefe Furche geschie-
 den, Gesichtsnieder, knollig; Fühler beim ♀ 26—28., beim ♂ 30-gliedrig, 4—5.
 Glied gleich, das 3. etwas länger, cylindrisch. Stirn und Scheitel kaum glän-
 zend, der letztere breit, hinten gebuchtet; Schläfen glänzend; Genæ kurz,

gleich mit dem 1. Fühlerglied. Thorax fein runzlig; Notaulen fehlen, Pleuren zerstreut punktirt; Metanotum kurz; A. petiolaris hoch, etwas ausgehöhlte und unvollkommen längstrunzlig; A. basalis fast quadratisch, A. infero externa schwach begrenzt; Spirakeln nahe an der Hinterbrustleiste liegend. Letzte Abschnitt der Costalader erreicht nicht die Flügelspitze, Nervus recurrens postfurcal. Hinterleib compress; Petiolus fast cylindrisch, Postpetiolus gekrümmt; 2. Segment gleich mit dem Petiolus, Thyridien länglich, nicht gross.

Schwarz; Clypeus, Basalglieder der Fühler, Füsse, Hinterleib an den Seiten mehr oder weniger und die Nähte roth; Hintercoxen öfter an der Basis schwarz. Flügel hyalin, Squamula roth. — Länge 4 mm., Klappen dünn, gleich mit dem Hinterleibe.

37. *Thersilochus vernalis* n. sp. ♀.

Kopf breiter als Thorax, hinten kaum ausgeschnitten, fein runzlig, matt; Clypeus undeutlich geschieden, Gesicht lang und behaart; Genæ länger als der Schaft. Fühler 26-gliedrig, weit von einander gestellt; 3—5. Glied gleich, kurz. Thorax fein runzlig, matt; Notaulen fehlen; Metanotum kurz, A. petiolaris hoch, etwas vertieft, A. basalis fehlt, nur mit Mittelleistchen, A. infero externa undeutlich; Spirakeln Nahe an der Hinterbrustleiste liegend. Flügel und Hinterleib wie beim Vorhergehenden.

Schwarz; Taster, Hinterleib und Füsse roth; Coxen, Trochanteren, 1. Segment. Rücken des 2. schwarz; Hinterschenkel, die Spitze der Hinterschiene und Hintertarsen braun. Squamula braun. — Länge 4 mm., Klappen verdickt, zugespitzt, beiläufig vom Hinterleibslänge.

38. *Thersilochus pratensis* n. sp. ♂.

Kopf und Thorax fein runzlig, matt; Clypeus schmal, gerundet geschieden; Genæ kurz; Gesicht kurz, behaart, an der Mitte knollig; Fühler 27-gliedrig, 3—5 Glied. gleich; Scheitel breit, Hinterkopf leicht gebuchtet. Notaulen fehlen; Metanotum kurz, A. petiolaris hoch, A. basalis ziegel-förmig, A. infero externa nicht ausgebildet; Spirakeln an der Hinterbrustleiste liegend. Costalader erreicht nicht die Flügelspitze; Nervus recurrens postfurcal. Hinterleib compress; Petiolus platt, dreimal länger als Postpetiolus; 2. Segment gleich mit den halben 1., Thyridien klein.

Schwarz; Taster, Kiefer, Rand des Clypeus und Füsse roth; Coxen, Hintertrochanteren und Schenkel schwarz; 2—5. Segment roth, Flügel fast hyalin, Squamula gelb. — Länge 4 mm.

39. *Thersilochus quercetorum* n. sp. ♀.

Fein rauh, kaum glänzend. Kopf klein, rundlich, nicht breiter als Thorax. Clypeus geschieden; Gesicht kurz, knollig; Genæ kurz; Fühler 30-gliedrig, 3—5. Glied gleich; Scheitel breit, Hinterkopf gebuchtet. Notaulen fehlen, Pleuren glänzend; Metanotum kurz, Area petiolaris etwas höher als der halbe Metanotum, A. basalis länglich, unvollkommen; Spirakeln nahe an der Hinterbrustleiste liegend. Hinterleib am Ende compress; Petiolus cylindrisch, Postpetiolus leicht gekrümmt; 2. Segment gleich mit der Hälfte des 1., Thyridien gross, länglich, dreieckig. Letzte Abschnitt der Costalader erreicht fast die Flügelspitze und ist länger, als der Abschnitt der Radialader; Nervus recurrens interstitial.

Schwarz; Mundtheile, Rand des Clypeus (Ende braun), Füsse und Hinterleib gelb; 1. Segment schwarz, 2—4. mit brauner Binde. Flügel schwach gelblich, Squamula gelb. — Länge 4.5 mm., Bohrer gleich mit dem Hinterleib, Klappen dünn.

Wegen den nicht sehr hohen Area petiolaris ist die Art mit *Leptopygus* verwandt.

40. *Thersilochus petiolatus* n. sp. ♂.

Matt, fein behaart; Scheitel schmal, Genæ kurz, Fühler 22-gliedrig, 3—5 Glied gleich; Notaulen fehlen. Metanotum kurz, Area petiolaris hoch, A. basalis fehlt, nur mit Mittelleiste, A. infero externa ausgebildet. Spirakeln an der Hinterbrustleiste liegend. Hinterleib spindelförmig; Petiolus cylindrisch und viermal so lang als Postpetiolus; 2. Segment gleich mit der Hälfte des 1. Costalader erreicht nicht die Flügelspitze, Nervus recurrens postfurcal.

Schwarz; Mundtheile, Fühler (oben lichtbraun), Squamula, Füsse und Hinterleib gelb; 1. Segment und Spitze des Hinterleibes schwarz oder schwärzlich. Flügel hyalin. — Länge 2.5 mm.

41. *Thersilochus nigricans* n. sp. ♂ ♀.

Von *Th. melanogaster* verschieden durch die schwarze oder schwarz gefleckte Squamula und durch die Ziegelförmige nicht quadratische Area basalis. Hinterleib compress.

42. *Thersilochus jocator* FABR. var. ♀.

Area basalis länglich viereckig, Fühler an der Basis schwarz.

1. Hinterleib vom 2. Segment an compress (Vergl. <i>Th. nigricans</i> ♂)	2
— Hinterleib spindelförmig	6
2. Thyridien des 2. Segments länglich, dreieckig	3

- Thyridian kurz, öfter nur punktförmig 4
3. Gesicht kurz, an der Mitte knollig; Clypeus geschieden, Kopf rundlich, Pleuren zerstreut punktirt, Genæ kurz, Bohrer so lang wie Hinterleib, Klappen dünn, Area basalis ausgebildet *Th. parvicaps* ♂ ♀
- Gesicht länger, ohne Knolle; Clypeus undeutlich geschieden, Kopf querbreit und breiter als der Thorax, Pleuren dicht punktirt und nicht glänzend, Genæ lang, Klappen dick, am Ende Spitz und kürzer als der Hinterleib, Metanotum an der Basis mit einem Leistchen *Th. vernalis* ♀
1. Metanotum an der Basis mit einem Leistchen, Area basalis nicht ausgebildet *Th. carinifer* THOMS.
- Metanotum an der Basis mit zwei Leistchen 5
5. Area basalis ziegelförmig *Th. pratensis* ♂
- Area basalis quadratisch *Th. caudatus* HOLMGR.
6. Thyridium gross, länglich *Th. quercetorum* ♀
- Thyridium klein 7
7. Metanotum an der Basis mit einem Leistchen *Th. petiolatus* ♂
- Metanotum an der Basis mit zwei Leistchen 8
8. Costalader erreicht die Flügelspitze *Th. truncorum* HOLMGR.
- Costalader erreicht nicht die Flügelspitze 9
9. Hinterleib schwarz 10
- Hinterleib nicht ganz schwarz 11
10. Area basalis länglich, Squamula schwarz *Th. nigricans* ♂
- Area basalis quadratisch, Squamula gelb *Th. melanogaster* THOMS.
11. Fühler und Ende des 1. Segments gelb *Th. flavicornis* THOMS.
- Fühler nicht ganz gelb, 1. Segment ganz schwarz 12
12. Bohrer kürzer als 1. Segment *Th. marginatus* BRIDG.
- Bohrer fast von Hinterleibslänge *Th. jocator* FABR.

Szépliget, Győző. 1899. "Beitrage zur Kenntniss der ungarischen Ichneumoniden." *Természetráji Füzetek kiadja a Magyar nemzeti Muzeum* 22, 213–246.

View This Item Online: <https://www.biodiversitylibrary.org/item/48101>

Permalink: <https://www.biodiversitylibrary.org/partpdf/39674>

Holding Institution

MBLWHOI Library

Sponsored by

MBLWHOI Library

Copyright & Reuse

Copyright Status: Public domain. The BHL considers that this work is no longer under copyright protection.

This document was created from content at the **Biodiversity Heritage Library**, the world's largest open access digital library for biodiversity literature and archives. Visit BHL at <https://www.biodiversitylibrary.org>.